

Bezinning 40: Dit is Mijn lichaam, dit is Mijn bloed 1 ¹

Matteus 26,26-29 = fragment Passiezondag A-jaar

Het Woord

Toen ze verder aten nam Jezus een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood en gaf de leerlingen ervan met de woorden: 'Neem, eet, dit is Mijn lichaam.' En Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker met de woorden: 'Drink allen hieruit, dit is Mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van zonden. Ik zeg jullie: vanaf vandaag zal Ik niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot de dag komt dat Ik er met jullie opnieuw van zal drinken in het Koninkrijk van Mijn Vader.'

Een woord bij het Woord

Hoeveel maal werd sinds het Laatste Avondmaal de eucharistie gevierd, doorheen twintig eeuwen, wereldwijd? En wat is er allemaal niet gevierd rond brood en wijn? Vanuit die historische context is het verhaal van de eerste eucharistie uitermate sober. Drie verzen, ontroerend sober en sereen.

Jezus geeft zichzelf in zijn kwetsbaarheid en breekbaarheid aan zijn leerlingen te eten. Zo nabij wil Hij bij hen blijven dat Hij *in* hen aanwezig wil zijn. En wel als brood: zichzelf geheel wegcijferen om hen te voeden. Zo en daarom geeft Hij zich de dag nadien aan het kruis, toen zijn lichaam door anderen gebroken werd.

Jezus geeft zichzelf in wijn, dat zijn bloed geworden is. Voor de Hebreeuwse mens is het bloed de zetel van de ziel, de ziel zelf. Jezus geeft zijn ziel aan zijn leerlingen. Hij geeft zich dus in zijn diepste identiteit aan hen. Restloos gegeven. Om ziel te worden in hun ziel. Om hen van binnenuit te bezielen.

Hoelang moet een mens hierover mediteren, bijvoorbeeld tijdens de aanbidding van de geconsacreerde hostie, om de immense grootheid van zo'n nabije en liefdevolle God een beetje te beseffen? Hoe kunnen we ons de juiste attitudes toe-eigenen om op een waardige manier de eucharistie te vieren?

En Jezus voegt er nog een laatste profetie aan toe. Hij drinkt nu de wijn, niet als een teken van afscheid, maar juist als een teken van verbondenheid, zelfs over de dood heen. Jezus zal het

¹ Deze bezinning kwam tot stand vanuit de Bartimeusgroep van Herne. Met dank aan de vijf deelnemers die op 11 februari 2011 rond dit evangelie samen kwamen.

eeuwig en broederlijk Pasen vieren met zijn leerlingen in het Rijk van zijn Vader. De eucharistie moet het verlangen stimuleren naar de perfecte gemeenschap in de toekomst.

Het Woord in mijn leven

Zie ik in wat er tijdens de eucharistie gebeurt? Waardeer ik voldoende de zelfgave van onze Heer en God in brood en wijn? Dank ik Christus dat Hij ons over de dood heen heel nabij wil zijn, persoonlijker en dieper dan we ons kunnen voorstellen?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
uit vrije wil hebt Gij U gegeven,
om ons tot het diepste toe nabij te zijn,
om ons van binnen uit te dienen.
Uw eigen lichaam geeft Gij ons te eten,
uw eigen ziel bezielt onze arme ziel.
Dank, eindeloos dank, voor zoveel liefde,
voor zoveel nabijheid, zoveel dienstbaarheid.
Wek in ons een grote eerbied voor de eucharistie,
het hart van ons christelijke geloof. Amen.

© Eric Haelvoet 2010